

Dámy a pánové, vážení přítomní,

vždy když se začtu do životopisů našich předků, například i stavitele a politika Antonína Šindeláře, kterého si dnes připomínáme, napadne mne neodbytná otázka:

Jaké životy prožijeme my? A budou vůbec hodny zaznamenání?

Antonín Šindelář se narodil v rodině obecního zřízence, vychodil tři třídy měšťanské školy a vyučil se zednickému řemeslu. Sotva nastoupil ke studiu na průmyslové škole, musel na vojnu. Jenomže to nebyla obyčejná vojna, právě se bojovalo na frontách první světové války. Naštěstí přežil a studium dokončil. Nejprve pracoval ve stavební firmě svého bratra, později jako samostatný stavební podnikatel.

Co inspirovalo a pohánělo lidi, jako byl Antonín Šindelář, kde brali energii na to prát se se životem, nepodléhat potížím, nenechat se zlomit?

Ale Antonín Šindelář nebyl jen úspěšným podnikatelem. Byl členem strany národně sociální, po roce 1945 stranickým funkcionářem a také zástupcem v ústředním národním výboru hlavního města Prahy. Pracoval, podnikal, stavěl, dával práci mnoha lidem. Ale věnoval své síly také věcem společným, a právě tím by politika měla být – správou společných věcí. Čestnou službou spoluobčanům.

On i jeho bratr Václav se zásadním způsobem podíleli také na vzniku vilové osady Dobeška v pražské čtvrti Braník.

Dnes by život Antonína Šindeláře vystačil na několik životů!

Angažovanost ve společenském, veřejném a podnikatelském prostředí se Antonínu Šindelářovi stala po komunistickém převratu v únoru 1948 osudnou. Komunisté mu vzali podnik, svobodu a nakonec i život.

Dovolím si citovat z rozsudku: „V únorových dnech 1948 rozdrtil náš pracující lid vedený KSČ reakční puč inspirovaný politickými zaprodanci svržené buržoazie, skryté v některých předúnorových politických stranách...“

To není věta z trestního spisu, to je politický blábol z pera komunistického ideologa!

V nelidském komunistickém žaláři pan Šindelář zemřel. Diktatura si připsala na svůj účet další nevinnou oběť. A rodině nedopřála ani naději na posmrtnou rehabilitaci. Normalizační soudy soudily podle postupů z padesátých let.

K rehabilitaci Antonína Šindeláře tak došlo až po návratu svobody, demokracie a právního státu.

Dámy a pánové, dnes bohužel nestojíme před domem, ve kterém Antonín Šindelář bydlel. Byl zbourán a na jeho místě stojí nový objekt s adresou Sdružení 1664/1. Ale jsem rád, že pamětní tabulka Poslední adresa zde bude připomínat tohoto pracovitého člověka, úspěšného podnikatele a demokratického politika, jehož jediným proviněním byla právě pracovitost, úspěch v podnikání a politická práce na straně demokracie proti totalitě.

Děkuji všem, kteří se o to zasloužili, a vám za účast na dnešní pietní akci i za pozornost.